

Секція 7
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ
ТА ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНИХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ
І ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО МІЖНАРОДНОГО
КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ

Аллахам Мусаб Нур Еддин, гр. ФЗ-19м
Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **Т.В. Андросова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Сучасні тенденції розвитку міжнародних ринків товарів, послуг, праці, капіталів і технологій, процеси міжнародного поділу праці та сучасні бізнес-технології дозволяють кожному конкурентоспроможному підприємству знайти своє місце в світовому процесі відтворення доданої вартості. Але для цього необхідні певні умови. Одне з головних – розуміння і вміння реалізовувати практику міжнародного корпоративного управління, якої дотримуються провідні міжнародні корпорації.

Сучасна концепція міжнародного менеджменту транснаціональних корпорацій та інших форм організації міжнародного бізнесу формується як система активної реакції на виклики глобальної економіки, на нові реалії економічного, соціального і науково-технічного розвитку людства.

В основі цієї концепції знаходиться розуміння того, що світ став надзвичайно динамічним, турбулентним і невизначеним. В сучасних умовах, щоб бути конкурентоспроможними на міжнародних ринках, необхідно вміти передбачати трансформації, швидко на них реагувати і адаптуватися до них заради власних і суспільних інтересів.

Менеджмент національної і транснаціональної корпорацій відрізняється між собою в основному вмістом предмета дослідження, який визначається сферою реалізації інтересів. Діяльність першої компанії – в межах однієї країни, для другої сфера діяльності – весь світ.

Об'єкт міжнародного корпоративного управління – процеси людських взаємин і їх діяльності в межах міжнародної корпорації і сфери її впливу.

Предмет – дослідження форм і змісту взаємовідносин між людьми в межах міжнародної компанії з метою оптимізації прийняття управлінських рішень.

Стратегічне завдання міжнародного корпоративного управління – досягнення максимального ефекту на міжнародних і регіональних ринках через розвиток ефективних форм управління людськими ресурсами, людським та інтелектуальним капіталом, виробництвом, збутом і торгівлею, технологічними і інвестиційними процесами, через синергетику власного менеджменту та існуючих національних бізнес-практик.

Щодо визначення змісту міжнародного менеджменту, то більшість фахівців дотримуються його тлумачення як процесу застосування управлінських концепцій і інструментів у мультикультурному міжнародному середовищі.

Процеси інтернаціоналізації, міжнародної економічної інтеграції, глобалізаційні зміни в сучасному світі вимагають відповідного відображення в парадигмі міжнародного менеджменту. При всьому різноманітті підходів, які лежать в основі «нової парадигми» міжнародного менеджменту, представляється можливим виділити наступні основні положення, які сформуvalи методологічні та практичні тренди розвитку міжнародного корпоративного управління:

- визнання часу виходу на ринок і його освоєння в якості стратегічного ресурсу, поряд з людським та інтелектуальним капіталом компанії;

- розгляд корпорації як відкритої системи, в основі якої знаходиться розвиток внутрішніх і зовнішніх партнерських взаємин, горизонтальних інтеграційних зв'язків;

- децентралізація міжнародного корпоративного планування і управління;

- прогнозування і планування розвитку міжнародного бізнесу на основі імовірнісного стратегічного аналізу глобального бізнес-середовища.

Особливість міжнародного корпоративного управління полягає в необхідності приймати рішення в просторі різних економічних інтересів – глобальних, локальних і власних.

Воно повинно бути націлене на формування балансу бізнес-інтересів різного рівня, з урахуванням обмежень інтернаціонального і національного характеру.

Ефективну систему міжнародного корпоративного управління формують на розумінні того, що сучасна глобальна економіка більшою мірою є простором суб'єктів, а не об'єктів. Це пов'язано з розвитком міжнародної комунікативної суспільної практики, з переходом управління від принципу монологу до принципу діалогу.

Теорія і практика міжнародного корпоративного управління провідних компаній світу динамічно видозмінюється і трансформується. Тому для кожної компанії, яка прагне бути конкурентоспроможною на світовій арені, необхідно ретельно вивчати міжнародний досвід, імплементуючи його в практику свого розвитку, адаптуючи до існуючих соціально-економічних умов.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАПРОВАДЖЕННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ІННОВАЦІЙ З МЕТОЮ МІНІМІЗАЦІЇ РИЗИКІВ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Баранова М.С., гр. МЕВ-17

Науковий керівник – асист. **М.О. Ільченко**

Харківський державний університет харчування та торгівлі

В умовах ринкової економіки завданням кожного підприємства, насамперед, є самостійність у прийманні управлінських рішень щодо здійснення власної діяльності, зокрема, зовнішньоекономічних операцій в умовах невизначеності та ризику. Керівники підприємств несуть величезну відповідальність при прийнятті управлінських рішень у сфері зовнішньоекономічної діяльності, що визначають майбутнє підприємства.

На нашу думку, однією з характерних особливостей функціонування підприємства є перманентні структурні та функціональні зміни на базі інновацій зовнішньоекономічних операцій. Кожному підприємству, не залежно від виду діяльності, необхідно впроваджувати інновації, долати труднощі, що виникають внаслідок цього, відновлювати рівновагу, що порушується за рахунок дії чинників зовнішнього середовища. Дана проблема обумовлена тим, що управлінські інновації мають об'єктний характер для кожного підприємства учасника зовнішньоекономічної діяльності (ЗЕД). Саме цим пояснюється актуальність та важливість впровадження управлінських інновацій з метою мінімізації ризиків та підвищення конкурентоспроможності підприємств учасників ЗЕД.